

[Ernst B. Schmidt]

Begrundelse

Ifølge bekendtgørelse om radio- og fjernsynsafgift skal der betales for brug af radio og tv på arbejdsplads, f.eks. værksted, bageri, fabrik, landbrug, forretning, grillbar, kontor, køkken m.m. og ligeledes i lastbiler, varevogne og firmabiler, uanset om det er vognmænd, murerestre eller revisorer.

Dog må ansatte gerne bruge egne batterimodtagere, da de omfattes af den ansattes husstandslicens, jf. § 5, stk. 1. Men tilsluttes apparatet virksomhedens lysnet eller køretøj, gælder dette ikke.

En sådan lovgivning harmonerer langtfra med ønsket om at nedsætte eller fjerne unødvendige omkostninger for erhvervslivet til gavn for dets konkurrenceevne.

Svar (22/11 88):

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg kan oplyse, at der efter de gældende regler om licensafgift skal betales erhvervslicens for hvert enkelt apparat, som arbejdsgiveren har besluttet at opstille i en virksomhed, dens køretøjer, både m.v.

Jeg skal dog samtidig pege på, at der i forbindelse med fastsættelse af reglerne for erhvervslicens er taget et generelt hensyn til modtagerens benyttelsesgrad derved, at erhvervslicensen årligt udgør det halve af husstandslicensen.

Spm. nr. S 194

Til *miljøministeren* (11/11 88) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvad er årsagen til, at Miljøministeriet har valgt at tage Sundhedsministeriets indsigelse til efterretning i sagen om fredning af Johanne Luise Heibergs gamle villa, der er tegnet af arkitekt J. D. Herholdt, og hvornår er denne villa i øvrigt bygget?«

Begrundelse

Ifølge en artikel i Berlingske Tidende har Miljøministeriet taget en indsigelse fra Sundhedsministeriet til efterretning. Sagen drejer sig om, at Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse har ønsket at frede den villa, som den kendte arkitekt J. D. Herholdt på bestilling af

Johanne Luise Heiberg har tegnet. Bag ansøgningen om fredning har stået repræsentanter fra bl.a. Danmarks Naturfredningsforening, Danske Arkitekters Landsforbund og Dansk Kunstnerråd. Sundhedsministeriet, under hvem villaen sorterer, har imidlertid afvist ansøgningen, og Miljøministeriet har altså som omtalt valgt at tage Sundhedsministeriets indsigelse til efterretning.

Det forekommer mærkeligt, at Sundhedsministeriet, som vel næppe kan forventes at have den store indsigt i fredningssager og arkitektur, kan begrunde sit afslag med, at villaen ikke forekommer særlig arkitektonisk værdifuld, når man i øvrigt tænker på det ry, som J. D. Herholdt har, og den værdi, som kunne ligge i at bevare Johanne Luise Heibergs villa for eftertiden.

Det skal bemærkes, at den nævnte initiativgruppe ifølge Berlingske Tidende mener, at Sundhedsministeriets argumentation i sagen i det store og hele er ukorrekt og i klar modstrid med sandheden. Det kan derfor undre noget, at Miljøministeriet, under hvem fredning sorterer, uden videre retter sig efter Sundhedsministeriet.

Svar (22/11 88):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Ved afgørelse af 28. september 1988 traf Miljøministeriet, departementet, beslutning om at ophæve Planstyrelsens fredningsbeslutning af 21. januar 1988 af fru Heibergs villa, Rosenvængets Hovedvej 46, København Ø. Fredningen omfattede desuden pergola, havestue samt have, herunder 2 træer ved indgangen i vestsiden.

Villaen blev opført ved arkitekt J. D. Herholdt i 1863, mens pergola og tilbygget havestue stammer fra en ombygning i 1897. Johanne Luise Heiberg beboede ejendommen i årene 1863 til 1875.

Miljøministeriets departements afgørelse af 28. september 1988 er alene begrundet i, at Miljøministeriet efter en samlet overvejelse af sagen ikke finder, at de kulturhistoriske og arkitektoniske elementer er tilstrækkelige til, at Planstyrelsens fredningsbeslutning bør oprettholdes.

Spm. nr. S 196

Til *udenrigsministeren* (14/11 88) af: